

जा । अस्माइन्द्रमहिवर्चाः॑ सि धेहि । अवर्चसं॑ वृणुहि
 शत्रुमस्य । इममाभज॑ ग्रामे अश्वेषु॑ गोषु । निरमुं॑ भज
 यो मित्रो॑ अस्य । वर्षान्॑ क्षत्रस्य॑ ककुभिः॑ अयस्व । ततो
 नउग्रो॑ विभजा॑ वसूनि ॥ ७ ॥

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि॑ वामं । सन्दुहायां घर्मदु-
 धेव धेनुः । अयः॑ राजा प्रियइन्द्रस्य॑ भूयात् । प्रियो ग-
 वामोषधीनामुतापां । युनजिम॑ तउत्तरावन्तमिन्द्रं ।
 येन॑ जयासि॑ न पराजयासै । सत्वाकरेकवृषभः॑ स्वा-
 नां । अथो॑ राजनुत्तमं॑ मानवानां । उत्तरस्त्वमधरेते
 सपत्नाः । एकवृषा॑ इन्द्रसखा॑ जिगीवान् ॥ ८ ॥

विश्वा॑ आशाः पृतनाः॑ सज्जयं॑ जयन् । अभितिष्ठ॑ शत्रू-
 यतः॑ सहस्व । तुभ्यं॑ भरन्ति क्षितयो॑यविष्ठ । बलिमग्ने-
 अन्तित॑ श्रोत दूरात् । आभन्दिष्ठस्य॑ सुमतिं॑ चिकिद्भि ।
 बृहत्ते॑ अग्ने महि॑ शर्म॑ भद्रं । योदेह्यो॑ अनमयद्वयसैः ।
 योअर्थ्य॑ पत्नोरुषसश्च॑कार । स निरुध्या॑ नहषो॑ यद्वाअ-
 मिः । विशश्च॑क्रे बलिह॑तः सहो॑भिः ॥ ९ ॥

प्र सद्यो॑ अग्ने अत्येष्यं॑ यान् । आविर्यस्मै॑ चारुतरो ब-
 भूय । ईडेऽन्यो॑वपुष्यो॑विभावा । प्रियो॑विशामतिथि-
 मानु॑षीणां । ब्रह्म॑ ज्येष्ठा वीर्या॑ सम्भूतानि । ब्रह्माग्रे॑ ज्येष्ठं